

Dosarul nr.1ra-1316/2022
1-20029961-01-1ra-25082022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

28 martie 2024

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție
Completul de judecată în componența:

Președinte – Talpă Boris,
Judecători – Țurcan Anatolie, Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie, Roic - Botezatu Lilia,

a judecat, fără citarea părților, recursul declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, în cauza penală în privința lui

Ungureanu Vlad xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 02.03.2020 – 19.06.2020;

Instanța de apel: 12.04.2021 – 18.05.2022;

Instanța de recurs: 25.08.2022 – 28.03.2024.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 19 iunie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Ungureanu Vlad a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

A fost dispusă încasarea de la Ungureanu Vlad în beneficiul statului suma de 1680 lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată chestiunea cu privire la corpurile delictive.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că în circumstanțe de timp și loc nestabilite de către organul de urmărire penală, Ungureanu Vlad, în scopul

consumului personal de substanțe stupefiante, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopul său, a intrat în posesia substanței stupefiante, pe care ilegal a păstrat-o asupra sa, până la data de 27 ianuarie 2020, aproximativ la ora 02:30 min., atunci când, pe str. Nicolae Costin, intersecție cu str. Ion Pelivan din mun. Chișinău, a fost stopat de către echipajul mobil de carabinieri MAI 0231, și pe motiv că manifesta un comportament suspect, a fost condus la Inspectoratul de Poliție Buiucani al DP mun. Chișinău, situat pe str. Calea Ieșilor nr.12, unde a predat benevol colaboratorilor de poliție un pachet din staniol în care se afla o substanță de culoare albastră cafenie și un tub. Conform concluziei raportului de constatare tehnic-științific nr.34/12/1-R-381 din 05.02.2020, substanța cu aspect de bulgări și praf de culoare albastră și cafenie din fragmentul din hârtie, ridicată la 27.01.2020, aproximativ la orele 03:30 min., de la Ungureanu Vlad, în timp ce se afla pe str. Calea Ieșilor nr.12, mun. Chișinău, reprezintă PVP, care se atribuie la substanțele stupefiante, în cantitate de 0,113 gr.. Particularitățile unice de substanță de culoare albastră și cafenie, din folia de staniol, ridicată în cadrul aceluiași circumstanțe, reprezintă particule unice de substanță stupefiantă PVP. Pe suprafața tubului din polimer de culoare albă, ridicate în cadrul aceluiași circumstanțe, s-au depistat urme de substanță PVP. Conform Hotărârii Guvernului nr.1088 din 05.10.2004 „cu privire aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului”, PVP este inclus în Tabelul I Substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr.1. Substanțe stupefiante. Cantitățile includ amestecurile substanțelor stupefiante (narcotice) și/sau psihotrope cu precursori, adaosuri (preparate medicamentoase, acizi, glucoză, făină, amidon), (Hotărârea Guvernului nr.853 din 21.09.2010, în vigoare la 28.09.2010). Conform pct. 148 al Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, „Cu privire la Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora”, substanța PVP de la 0,07 gr. până la 1 gr., constituie proporții mari.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Ungureanu Vlad a comis infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(3) lit. c) Codul penal, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor și analogilor acestora fără scop de înstrăinare, și anume, procurarea și păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, precum și cu utilizarea drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, procurorul a declarat apel, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu adoptarea unei noi soluții prin care Ungureanu Vlad în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an 4 luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita o activitate legată de circulația drogurilor, etnobotanicilor, analogilor lor, precum și de gestionarea a substanțelor chimice și farmaceutice pe un termen de 5 ani.

În motivarea apelului a invocat că, pedeapsa aplicată este prea blândă în sensul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului.

Acuzatorul consideră că, pedeapsa stabilită inculpatului este vădit

neproportională celor comise și urmărilor produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, reieșind din faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat, prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 18 octombrie 2016, în baza art.188 alin.(2) lit. b) Cod penal, procesul penal fiind încetat în legătură cu împăcarea părților.

În final, partea acuzării a reținut că circumstanțele reale și personale reținute în sarcina lui Ungureanu Vlad, indică la faptul că pentru a atinge scopul pedepsei prevăzut de legiuitor la art.61 Cod penal, cel mai eficient mijloc de corectare a acestuia este aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, cu executarea reală a acesteia, reieșind din faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat, din care motive, se apreciază că aplicarea instituției suspendării condiționate a executării pedepsei pentru această categorie de infracțiune nu va atinge scopul pedepsei penale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, din alte motive, potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Ungureanu Vlad recunoscut vinovat în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, se liberează de la executarea pedepsei penale principale sub formă de 1 an închisoare stabilite acestuia, în temeiul Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 ”cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a menționat, că prima instanță corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludentei, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptei și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor incriminate.

Pe această linie de concluzie, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Așadar, prima instanță a adoptat o soluție corectă la caz, de condamnare a inculpatului Ungureanu Vlad, or, instanța de apel a constatat că prima instanță nu a comis careva erori de fapt care ar impune casarea sentinței adoptate în partea recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea acțiunilor infracționale, stabilirea și individualizarea pedepsei.

Concomitent, instanța de apel a ajuns la concluzia de a-l libera pe Ungureanu Vlad de la executarea pedepsei penale principale sub formă de 1 (unu) ani de închisoare, stabilite în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, din următoarele considerente.

Instanța de apel a menționat că, în ședința instanței de apel a parvenit o cerere de

la inculpatul Ungureanu Vlad, prin care ultimul și-a exprimat acordul privind aplicarea în privința sa a Legii privind amnistia și a solicitat încetarea procesului penal în baza Legii cu privire la amnistie, cererea fiind susținută și de avocatul acestuia.

Instanța de apel a remarcat că, în conformitate cu prevederile art.107 alin.(1) Cod penal, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei.

În continuare, a reiterat că, art.1 din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova expres stabilește că, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, a perioadei de probațiune sau termenului de probă, sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2-5, 7, 8 din Lege.

Potrivit art.8 al Legii nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, se absolvă de pedeapsa complementară, cu excepția privării de dreptul de a ocupa anumite funcții și a exercita unei anumite activități și a privării de dreptul de a conduce mijloace de transport, persoanele în privința cărora se aplică prevederile art.art.2-5, și art.7.

Instanța de apel a mai remarcat că, potrivit art.2 alin.(1) din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Potrivit art.2 alin.(3) al Legii menționate - încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

Ținând cont de prevederile enunțate, instanța de apel a considerat, că inculpatul Ungureanu Vlad cade sub incidența prevederilor Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr.243 din 24 decembrie 2021, a dispus liberarea inculpatului Ungureanu Vlad de executarea pedepsei penale principale, or, amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei, precum și altor consecințe ale condamnării.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, prin care, invocând prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, se solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În dezvoltarea argumentelor recursului, susține că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, or soluția de liberare de la executarea pedepsei penale a inculpatului Ungureanu Vlad conform actului de amnistie, este contrară prevederilor legale.

Judecând în fapt și în drept cererea de apel a procurorului Instanța de apel a admis erori de drept cu privire la motivarea soluției de admitere a apelului procurorului din alte motive, prin prisma art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, devreme ce argumentele invocate în sprijinul soluției dispuse vin în contradicție împrejurările și

circumstanțele cauzei, fapt ce constituie erori de drept prevăzute explicit de pct.6), 10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală.

Mai mult, procedând la casarea sentinței contestate de către procuror, instanța de apel a omis să dispună argumentat asupra apelului declarat de către procuror, invocând *ex officio* ale motive decât cele indicate în cererea de apel, această circumstanță este apreciată drept o eroare judiciară, or, *instanța de apel, de fapt, nu s-a expus asupra fondului cauzei.*

Partea acuzării a evidențiat că, motivele invocate în cererea de apel expuse în pct.3 au rămas fără soluționare și argumentare.

Verificând cauza sub aspectul întrunirii de către inculpat a exigențelor actului de amnistie, instanța de apel urma să aprecieze just, dacă acesta poate fi aplicat ținând-u-se cont nu numai de sancțiunea normei penale imputate inculpatului, ci și de alte criterii ce țin de practica judiciară în materia aplicării dispozițiilor art.107 Cod penal, inclusiv și de raționamentele expuse în Legea nr.243, în sensul art.6 alin.(1) lit. h), că prevederile art.art.1-5 nu se aplică față de persoanele în privința căreia a fost înlăturată anterior răspunderea penală, de trei sau mai multe ori, în temeiul împăcării părților conform prevederilor art.109 Cod penal.

6. Judecând recursul declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta urmează a fi respins, din considerentele ce succed.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023, pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art. XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de judecare a recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

Conform prevederilor art.435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), judecând recursul, instanța de recurs respinge recursul, cu menținerea hotărârii atacate.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, completul de judecată reține că, nu este pertinent în speța dată temeiul pentru recurs invocat de recurent și prevăzut de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, în vigoare până la modificările introduse prin Legea nr.246 din 31.07.2023, fiind evidențiat faptul că, instanța de apel nu a argumentat suficient soluția, neexpunându-se asupra tuturor argumentelor din apelul declarat de către partea acuzării.

În conformitate cu art.414 Cod de procedură penală, judecând apelul, instanța de apel verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Instanța de apel, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Învederând norma enunțată mai sus, completul de judecată remarcă faptul că, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce

un efect devolutiv complet în sensul că, provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma art.101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual penal sau contravențional au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Reieșind din dispoziția art.417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Completul de judecată constată că, la judecarea cauzei în apel, aceste prevederi legale au fost respectate.

Verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, completul de judecată constată că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele și a dat răspuns la toate temeiurile și circumstanțele esențiale.

Afirmațiile din recurs că, nu toate observațiile au fost dezbătute de instanța de apel, completul de judecată reține că, potrivit cererii de apel declarate de către procuror, au fost puse pentru discuție, câteva argumente principale, dintre care:

- pedeapsa aplicată de către prima instanță este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului;

- pedeapsa aplicată inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abatere de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, reieșind din faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat;

- se expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și a temeiurilor ce țin de executarea acesteia.

Instanța de apel a reținut că, la examinarea cauzei penale în ordine de apel, inculpatul Ungureanu Vlad a depus cerere prin care a solicitat încetarea procesului penal conform prevederilor din Legea nr.243 din 24.12.2021 privind amnistia. Totodată, în descriptivul deciziei recurate, instanța de apel a menționat că, "*Procurorul Turcanu Svetlana în ședința instanței de apel nu a obiectat asupra aplicării amnistiei*".

Pe cale de consecință, invocând prevederile art.409 Cod de procedură penală, instanța de apel a dispus liberarea lui Ungureanu Vlad de la executarea pedepsei principale sub formă de 1 an închisoare, în temeiul Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Completul de judecată conchide că, instanța ierarhic inferioară s-a expus suficient de clar circumstanțelor care impun soluția de aplicare a amnistie. Or, materialele cauzei penale atestă lipsa circumstanțelor care sunt stipulate de art. 6 din Legea nr. 243 și care impun restricții la aplicarea actului de amnistie, și acuzarea nu a prezentat date sau acte judecătorești legal autentificate, care ar condiționa respingerea cererii de aplicare a amnistiei.

Totodată, completul de judecată reține că Legea cu privire la amnistie (nr. 243 din 21.12.2021, a intrat în vigoare la data de 30.12.2021, și în cadrul judecării apelului în instanța de apel, inculpatul a făcut uz de prevederile art. 2 alin.(1)-(3) din această lege, prin depunerea cererii de aplicarea actului de amnistie, fapt care a permis instanței de apel, în lipsa restricțiilor de aplicarea amnistiei, de a pronunța soluție de liberarea inculpatului de la executarea pedepsei aplicate. În urma acestor circumstanțe de intervenirea actului de amnistie, argumentele procurorului din cerere de recurs cu privire la greșită individualizare a pedepsei, își pierd eficacitate și nu se mai încadrează în temeiul de recurs invocat.

În esență, toate acestea au conturat convingerea fermă a instanței de recurs că, la adoptarea unei soluții de admiterea a cererii inculpatului Ungureanu Vlad cu privire la aplicarea actului de amnistie, instanța de apel nu a admis eroarea de drept prevăzută la art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În asemenea condiții, instanța de recurs conchide de a respinge recursul declarat, ca fiind vădit nefondat.

7. În conformitate cu art.art.433, 435 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Respinge recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Țurcanu Svetlana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, în cauza penală în privința lui *Ungureanu Vlad* xxx.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Talpă Boris

Judecători

Țurcan Anatolie

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie

Roic - Botezatu Lilia

O p i n i e s e p a r a t ă **a judecătorului Anatolie Țurcan**

Conform art.art.339 alin (7), 340 alin.(3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe Ungureanu Vlad

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 19 iunie 2020, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, Ungureanu Vlad a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora.

Conform art.90 Cod penal, executarea pedepsei stabilite a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 2 ani.

A fost dispusă încasarea de la Ungureanu Vlad în beneficiul statului pentru cheltuielile judiciare, suma de 1 680 lei.

2. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 mai 2022, a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, din alte motive, potrivit art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care:

Ungureanu Vlad recunoscut vinovat în baza art.217 alin.(3) lit. c) Cod penal, se liberează de la executarea pedepsei penale principale sub formă de 1 an închisoare stabilite acestuia, în temeiul Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 ”cu privire la amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

3. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs de către procuror, invocându-se prevederile art.427 alin.(1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În recursul declarat, partea acuzării a evidențiat că, motivele invocate în cererea de apel au rămas fără soluționare și argumentare, în sensul dacă sunt întemeiate sau nu sunt întemeiate. De fapt, *instanța de apel nu s-a expus asupra fondului cauzei.*

Totodată, procurorul susține că, instanța de apel urma să aprecieze just, dacă poate fi aplicată amnistia - ținând-u-se cont nu numai de sancțiunea normei penale imputate inculpatului, ci și de alte criterii ce țin de practica judiciară în materia aplicării dispozițiilor art.107 Cod penal, inclusiv și de raționamentele expuse în Legea nr.243, în sensul art.6 alin.(1) lit. h), că prevederile art.art.1-5 nu se aplică față de persoanele în privința căreia a fost înlăturată anterior răspunderea penală, de trei sau mai multe ori, în temeiul împăcării părților conform prevederilor art.109 Cod penal.

4. Prin decizia din 28 martie 2024, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a dispus respingerea recursului ca inadmisibil cu menținerea hotărârii atacate.

Constatând că, judecarea apelului declara de către procuror a fost înfăptuită fără respectarea unor prevederi imperative (obligatorii) din Legea procesual-penală și anume – art.414 alin.(2) pct. 5) Cod de procedură penală ... Instanța de apel se pronunță asupra tuturilor motivelor invocate în apel, am optat pentru casarea deciziei recurate cu dispunerea rejudecării cauzei penale în aceeași instanță de apel, reieșind din următoarele:

La pct. 3 din decizia pronunțată la 18 mai 2022, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău pe un conținut de două file desfășoară argumentele din apelul procurorului, însă, instanța de apel nu le dă nici o apreciere și nu se pronunță în privința acestora.

Sunt convins că, la caz, menținerea soluției pronunțate - fără respectarea normelor de procedură penală, ar putea genera concluzii greșite că, în cazul intervenirii posibilității de a aplica un act de amnistie, instanța de apel ar fi în posibilitatea legală *de a ignora (!)*, în mod tacit, orice argumente din apelurile declarate (inclusiv și în cazuri când, inculpaților le-ar fi stabilite pedepse, cu grave abateri de la prevederile art.7, 61-96 Cod penal, ba chiar și cu neglijarea cerințelor art.art.384-385 Cod de procedură penală).

Prin urmare, sunt convins că, intervenirea unui act de amnistie nicidecum nu permite instanței de apel de a omite să se pronunțe asupra legalității și temeiniciei sentinței contestate, sub toate aspectele – inclusiv și asupra corectitudinii și legalității măsurilor de pedeapsă aplicate de prima instanță.

Mai mult, verificând criticile expuse în recursul declarat, în raport cu actele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție urma să cerceteze dacă, la judecarea cauzei, instanța de apel a examinat-o sub toate aspectele și dacă a dat răspuns la toate motivele esențiale invocate în cadrul ședinței în ordine de apel.

Urma a se reține că, nu toate observațiile au fost dezbătute de instanța de apel și anume - potrivit cererii de apel declarate de către procuror, au fost puse pentru discuție, câteva argumente principale, dintre care:

- pedeapsa aplicată de către prima instanță este prea blândă în sensul aplicării față de inculpat a prevederilor art.90 Cod penal, considerând că această soluție este una greșită și care nu corespunde scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului;

- pedeapsa aplicată inculpatului este vădit neproportională celor comise și urmările produse, aplicată cu abateri de la criteriile generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art.75 Cod penal, iar aplicarea pedepsei neprivative de libertate nu-și va produce efectul, reieșind din faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la legea penală, anterior a fost condamnat;

- procurorul expune o opinie critică asupra modalității de individualizare a pedepsei, precum și a temeiurilor ce țin de executarea acesteia.

Reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată din 18 mai 2022, conform art.413 pct. (2) Cod de procedură penală, fiind oferit cuvânt participanților la procesul de examinare a apelului, procurorul participant a indicat că ”... *sentința este contestată de către procuror în partea individualizării greșite a pedepsei. Acuzarea este de poziția că instanța greșit a individualizat pedeapsa în privința acestuia ignorând prevederile art.art.61-75 Cod penal, instanța nu a ținut cont de faptul că anterior acesta a fost*

condamnat pentru infracțiuni prevăzute de art.188 alin.(2) Cod penal, fiind încetat procesul penal în legătură cu împăcarea părților. Referitor la solicitarea inculpatului privind aplicarea actului de amnistie, la caz, nu este prezentată o informație actualizată care să ateste faptul că anterior în privința acestuia nu a fost aplicat un act de amnistie. Verificând revendicarea, se constată că anterior în privința lui Ungureanu Vlad au fost aplicate prevederile art.109 Cod penal. Nu există o certitudine că nu sunt careva impedimente la aplicarea art.6 al Legii cu privire la amnistie. Din aceste considerente, se solicită admiterea apelului declarat de către acuzatorul de stat, cu aplicarea unei pedepse privative de libertate, fără aplicarea instituției suspendării”.

Însă, absolut contrar poziției expuse de procuror în conținutul procesului-verbal în descriptivului deciziei contestate, instanța de apel a reținut că ”Procurorul Țurcanu Svetlana în ședința instanței de apel nu a obiectat asupra aplicării Legii nr.243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova”.

În mod legal, instanța de apel trebuia să preia spre examinare cererea de apel depusă în cauză și să dezbată prin argumente temeinice și clare, criticile esențiale formulate în apel, ceea ce în partea descriptivă a deciziei recurate nu se regăsește.

Din conținutul descriptivului și dispozitivul deciziei rezultă că, Ungureanu Vlad ... se liberează de executarea pedepsei penale sub formă de 1 an închisoare, pe când, prin sentință, s-a dispus suspendarea pedepsei pe un termen de *probă* (corect urma să fie – termen de *probațiune*) de 2 ani. Respectiv, aplicând amnistia, instanța de apel nu a dispus liberarea de executarea unei pedepse cu închisoarea suspendate, ci anume liberarea de executarea unei pedepse sub formă de 1 an închisoare.

În concluzie, este clar constatat și evident faptul că, instanța ierarhic inferioară absolut nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor esențiale menționate în apelul declarat de partea acuzării. De fapt, instanța de apel în genere nu s-a pronunțat referitor la argumentele invocate în apel, deși, prevederea din art.409 alin.(2) Cod de procedură penală impune ... obligarea ca, **în afară** de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei. Prevede. , fără a fi făcută o analiză sau o argumentare din care considerente alegațiile din apelul declarat de procuror sânt respinse sau apreciate ca neîntemeiate.

Așadar, nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate în apel, echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

Intervenirea actului de amnistie, la caz, nicidecum nu a exonerat instanța de apel de a respecta cerințele art.414 alin(2) pct. 5) Cod de procedură penală și prin urmare, decizia urma a fi casată, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, așa cum cer prevederile art.435 alin.(1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, întrucât eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Reieșind din cele expuse supra, am optat pentru admisibilitatea recursului și casarea decizie instanței de apel, considerând că, este corectă soluția de admitere a recursului, cu dispunerea rejudecării cauzei penale de către aceeași instanță de apel.

Judecător

Țurcan Anatolie